

taler svare ca. 257,000 Eft., selv om de extraordinaire Forhold, der have havt saa stor Indflydelse paa Correspondancen i indeværende Kvartal, ikke skulde strække sig udover de paafølgende Kvartaler.

Herefter kan man i hele Finantsaaret 1870—71 gjøre Regning paa ca. 541,000 Telegrammer, hvilket er 89,700 mere end forudsat i Budgettet. Med et Tillæg af 15 pCt. for overtallige Telegrammer svare de ovennævnte 89,700 Telegrammer til ca. 34,500 Rd., saaledes at man i indeværende Finantsaar kan vente sig en Indtægt i Telegraphgebyrer af ca. 189,000 Rd. ifødetfor, som i Finantsloven for 1870—71 paaregnet, af ca. 154,500 Rd.

Det kan ikke undgaaes, at en saa forøget Trafik medfører betydeligt forøgede Udgifter (dog langtfra i Forhold til Indtægterne), navnlig paa Grund af, at ethvert Telegram udfordrer et bestemt personligt Arbejde og en forøget Anvendelse af Materialier.

Med Hensyn til det personlige Arbejde var man saa meget mindre forberedt, som fort forud en stor Deel af Telegraphvæsenets bedste Kræfter havde forladt samme for at gaae over i det store nordiske Telegraphselskabs og China-Japan Telegraphselskabs Tjeneste. Man maatte derfor hjælpe sig saa godt man kunde med Extravagter og Assistance af Aspiranter og Extraarbejdere, saavel fra Stats Telegraphstationerne som fra de private Stationer rundt omkring i Landet. Man er imidlertid nu stærkt igang med Indøvelse af nye Kræfter, saa at man vil være sikret imod den tidligere Forlegenhed, under hvilken der navnlig blev stillet store Fordringer til det ældre Personale, men man vil paa den anden Side under ingen Omstændigheder kunne undgaae en betydelig Overstridelse af den eneste Conto, hvoraf de hermed forbundne Udgifter kunne afholdes, nemlig a. 15. „Extraordinair Assistance af Reservetelegraphister“. Efterat der nemlig paa denne Conto er overført og benyttet, hvad der paa Grund af Vacance eller Permission er besparet paa Telegraphistcontoen eller for de Assistenters Vedkommende, der have gjort Telegraphisttjeneste, bliver der dog tilbage i det første Halvjaar af indeværende Finantsaar en Udgift af ca. 9,000 Rd. Da man ovenfor har forudsat et mindre Telegramantal i den sidste Halvdeel af Finantsaaret, vilde der vel for dette kunne beregnes en noget mindre Udgift til Reservetelegraphister, saafremt man var vis paa, at Telegramantallet ikke blev større end paaregnet. Men da ogsaa det Modsatte kan indtræffe, er det rettest at forudsætte, at der vil blive brugt ligesaa meget i den sidste Halvdeel af Finantsaaret, som i den første, altsaa i det Hele 18,000 Rd., og da der i det omhandlede Viemed kun er bevilget 13,500 Rd., søges de tilbagestaaende 4,500 Rd. bevilgede.

Udgiftscontoen b. 1. og b. 2., der hver for sig indeholder en Mængde forskjellige, calculerede Poster, ville i det Hele taget blive stærkt paavirkede af den forøgede Trafik; saaledes vil der til Apparatpapir og Farve ved Expeditionen af Telegrammer (Conto b. 1.) og til Blanketter, Convoluter, Journaler og forskjellige andre Tryksager (Conto b. 2.) behøves mindst henholdsvis 350 Rd. og 1,850 Rd. mere end paa Budgettet for 1870—71 anslaaet.

I Bemærkningerne til Lovforslaget angaaende Overtagelsen af de private Linier var det forudsat, at Linien mellem Hobro og Viborg skulde flyttes over paa Jernbanen mellem Randers og Viborg og Linien Aarhus—Silkeborg paa Jernbanen mellem Skanderborg og Silkeborg. Saafremt der til disse Anlæg fra Statsbanerne i Jylland og Entreprenøren for Anlægget mellem Skanderborg og Silkeborg hidroges et Beløb svarende til Halvdelen af Staugøernes Priis, antoges hertil at medgaae 8,812 Rd. 48 fr. Da den forudsatte Overenskomst ikke kunde opnaaes med den sidstnævnte Entreprenør, kunde dette Arbejde i sin Heelhed ikke udføres efter den lagte Plan. Derimod udfordrede Tidsforholdene, at der i al Hast maatte etableres en Telegraphforbindelse mellem Randers og Struer, da man ellers ved en Forstyrrelse af Linien mellem Rolding og Ribe udsattes for at komme ud af Telegraph-